

JENEI GYULA

Beavatás

JENEI GYULA (1962) Szolnok

kollégiumban dolgozom majd, ahol péknek tanulnak a diákok, hentesnek, konzerv- vagy tejipari munkásnak. jól elleszek velük, később legalábbis így emlékszem. nagyokat beszélgetünk. pingpongozunk is, csokoládészeletekbe és -táblákba játszunk. be kellene tartatnom velük egy csomó szabályt, amiből persze számos ütközés adódik a srácokkal és a kollégákkal is. de fiatal leszek még, szinte egykorú velük, s lazább, mint a házirend rosszul gépelt mondatai. a tanulószobák azért álmosak lesznek, és unalmasak. aki okos, úgyis tudja, aki nem, az csak szenved, eltéved a definíciók, szabványok betűhalmazában. akkoriban madonna vezet a slágerlistát. az iskolának jó menzája lesz, mert a diákok gyakorlóléhelyei bőkezűen ellátják a tanoncok konyháját elsőrangú alapanyagokkal. szocializmusban élünk, akkoriban ez így megy. a húsüzem például szemben lesz az középiskolával, az úttest túloldalán. a hentesstanulók ott töltik a gyakorlati képzési idejüket. az újak avatása úgy történik, hogy a leszúrt állatok kicsorgó vérét a felsősök fölfogják valamilyen edényben, s a kicsiknek inniuk kell belőle. azon melegében. lesz, aki elhányja magát, de a többség vigyorogva, boldogan meséli, hogy nem is rossz, és milyen az íze. sosem látom, ahogy isszák, csak elképzelem, amint állukon lecsorog. pedig nem is biztos, hogy lecsorog. kamaszok. vasárnaponként tepsinyi süteményeket hoznak hazulról, könnyebb legyen kibírni a honvágyat. de gyorsan befalják, s hazakíváncsoznak. megszegik a szabályokat, többnyire rossz jegyeket kapnak, nem tartanak rendet maguk körül, elkésnek a szilenciumról, takarodó után kiszöknek cigarettázni, telefingják a kollégiumi szobákat. az egyik hentesfiúval pár év múlva egy vonaton futok össze. a peronon köszön rám. dohányzik. már nyíltan teheti, felnőtt. hüvelyk-, mutató- és a középső ujjával fogja a cigarettát. valahogy marokra. kéredezem, merre szolgál. mondja, hogy a román határon, de átvezénylik máshová. mondja, hogy lelőtt két embert. a nyolcvanas évek végét írjuk akkor, sokan szöknek majd át a zöldhatáron. azt mondja, magyarokat lőtt le. hátulról. nemigen tudok mit felelni. hallgatom, ahogy részletezi a történeteket. mintha büszke lenne kicsit. beavatás az ölés is. már férfi. alacsony, kreol bőrű férfi. szabályos arc, kicsi, de elálló fülek. két csontcsillag a vállán. a markában cigaretta parázslík. tél lesz, a vonatablakon túl hófoltos vidék.